

UDRUGA UDOVICA HRVATSKIH BRANITELJA IZ DOMOVINSKOG RATA - RH GRAD ZAGREB I ZAGREBAČKA ŽUPANIJA

Vjerujući da je današnja tiskovna konferencija sazvana više povodom komunikacijskih nesporazuma na relaciji Branitelji-Noć kazališta, a ne nekih suprotstavljenih vrijednosnih stavova glede održavanja ove, svake pažnje, vrijedne kazališne manifestacije, želim u ime UUHBD-a RH Grada Zagreba i Zagrebačke županije iznijeti neka naša načela i stavove:

1. Pozdravljamo angažiranost naših kazališnih kuća kroz međunarodnu suradnju s kazalištima drugih zemalja naprosto iz razloga što su najviši civilizacijski dosezi u povijesti čovječanstva i postignuti zahvaljujući tome što umjetnost i kultura u cjelini nije poznavala granice. Na takvim civilizacijskim tekovinama, razvijala se kroz povijest i hrvatska umjetnost i kultura sa svim svojim posebnostima. Tako smo spoznavali druge narode i kulture, tako su u svijetu spoznavali našu umjetnost i kulturu. Najsvježiji primjer, na koji smo svi ponosni, je arija „**U boj, u boj**“ iz opere Šubić-Zrinski, koja je danas himna na prestižnom japanskom univerzitetu, a izvodi se na japanskom i hrvatskom jeziku. Naš i Vaš ponos je, vjerujem, jednako jak, kada muzikolozi potvrđuju da je u osnovi današnje njemačke himne, **čiji je autor J. Haydn (gradišćanski Hrvat) poznata hrvatska narodna pjesma iz Međimurja**. Malobrojni narod za velika djela spreman, moguće je i u ova, kako se može čuti, moderna vremena, ako osvijestimo svoju malobrojnost stvorenim velikim umjetničkim, kulturnim i inim postignućima, po principu »misli globalno, djeluj lokalno«. Umjetnost na kazališnim daskama diljem Hrvatske važan je čimbenik stvaranja afirmativne nacionalne kulture.

2. Želim ukratko nešto reći o **kulturi sjećanja** zbog žestokih reakcija u javnosti po pitanju samog dana održavanja *Noći kazališta*. Kultura sjećanja je u cijelom svijetu od temeljne važnosti za čovjeka i njegovu sudbinu odnosno daljnji razvitak društva posebice u suvremenom svijetu brzih promjena. Tako je i u Hrvatskoj. Istina je važna sastavnica kulture sjećanja budući da umiruje želju za osvetom, kako na strani žrtve tako i na strani počinitelja. Za razliku od kulture sjećanja, gajenje kulture zaborava, vrlo prisutne u ne tako davnoj hrvatskoj prošlosti, ne traga za istinom već dopušta da sjećanja izbljede, i eventualno, nestanu s posljedicama kojima danas svjedočimo. Iz ovog razloga, držimo opravdanim, što je održavanje *Noći kazališta* pomaknuto na 25. studenog, tjedan dana poslije planiranog datuma. Razumijemo da, kako se može pročitati na web stranici **European Theatre Night**, postoji dogovor između navedenih 8-9 zemalja sudionica ove godišnje manifestacije da se ista održava svake treće subote u jedanaestom mjesecu što je datum koji ove godine pripada **Danu sjećanja na žrtve Vukovara i Škabrnje**, dakle 18. studenog. Do ovakvog preklapanja datuma došlo bi i svake šeste godine. Također smo mogli čuti i pročitati da su neke zemlje sudionice projekta **Europske noći kazališta** do sada Kazališnu noć organizirale i do mjesec dana prije od projektom ciljanog dana, i to iz raznih njihovih, domicilnih, razloga. Dakle praksa izbora dana izvođenja ove manifestacije je već ustaljena praksa, izazvana objektivnim i specifičnim razlozima svake zemlje sudionice projekta. Kako bi se ubuduće u Hrvatskoj izbjegli nesporazumi kakvima smo svjedočili prošlog tjedna, uvjetovanih nadasve nepravovremenim komuniciranjem zainteresiranih cjelina društva, predlažemo da polazeći od neospornog načela da **nikakav izvana dogovoreni termin odvijanja ove i drugih manifestacija ne može biti prihvatljiv i nametnut a da je u sukobu s našim nacionalnim potrebama i interesima**.

Sukladno ovom načelu, UUHBD-a RH Grada Zagreba i Zagrebačke županije predlaže da se manifestacija Noći kazališta u Hrvatskoj održavaju svake subote prvog tjedna u mjesecu studenome ili posljednje subote u mjesecu listopadu, a koja prethodi Svim svetima. Obrazloženje ovog prijedloga

temelji se na činjenici da su od 10-og studenog 1991.godine započele intenzivne neprijateljske ratne operacije s ciljem razaranja grada Vukovara, a koje su okončane 18.studenog iste godine na način kako je to neprijatelj i učinio. Tih paklenih osam ratnih dana naši Vukovarci kao i hrvatska te svjetska javnost pamti po slikama granatiranja Vukovara, tužnih izbjegličkih kolona i odvođenje naših ranjenih branitelja i civila iz vukovarske bolnice na stratište Ovčare.

Molimo Ministarstvo kulture RH kao i kazališnu zajednicu u RH da ubuduće svoja kulturna događanja organiziraju sukladno gore navedenom načelu i danom objašnjenju. Zahvaljujemo Ministarstvu kulture i kazališnoj zajednici, a posebice Dječjem kazalištu iz Dubrave, koje je ove godine koordinator događanja u Noći kazališta, što su uspjeli u kratkom vremenu uskladiti termin događanja Noć kazališta 2017.godine s našim nacionalnim prioritetima.

3. Koristimo ovu prigodu kako bi smo upozorili na jedno stanje duha u Hrvatskoj koje bi valjalo mijenjati jer utječe na neugodne i, rekli bi smo, opasne podijele u našem društvu. U prošlotjednoj kratkotrajnoj ali žestokoj raspravi glede termina održavanja navedene kazališne manifestacije mogla se pročitati i jedna «visoko umna konstatacija» jednog našeg akademskog građanina po vokaciji sociologa, dapače i urednika i voditelja jedne emisije na našoj javnoj televiziji, HTV-u. Ova javna osoba, kako se od milja naziva i «ljubavologom» svu svoju akademsku etičnost iznio je u rečenici «Vaš nacionalizam zaudara» (citat iz Jutarnjeg lista), iskazujući svu silinu svoje duboke netrpeljivosti spram braniteljske populacije, ali i drugih dijelova hrvatske populacije, a koja ne pripada njegovom elitističkom viđenju sebe i njemu sličnih. Dakako, ovaj «ljubavolog» je samo posljednji u nizu tituliranih akademskih građana iz društvenih znanosti, među kojima su neki i profesori – predavači na fakultetima upravo tih društvenih znanosti **a jedan je bio čak i član nacionalnog vijeća za reformu obrazovanja**. Riječ je o «poticateljima nacionalističke mržnje i kulturnim rasistima» kako ih nazivaju i njihove kolege-vjerojatno manje plaćenim i manje prisutnim u javnosti akademskih građana - intelektualaca. Mi koji nemamo tako zvučne akademske titule i emisije sa zgražanjem moramo primijetiti da su mnogi u Hrvatskoj završili fakultete, ali fakultet nije prošao kroz njih. Još jedna loša hrvatska investicija. Očekivalo bi se da se takvim akademcima pozabave njihovi sudovi časti, disciplinske komisije i na razini zagrebačkog rektorata kao što se našim braniteljima bave neke pravne i ine institucije. No, tajac je njihov vrlo zabrinjavajući kao što je i zabrinjavajuća budućnost ovog naroda koje bi vodili »intelektualizirani» akademski kadrovi s takvim stanjem uma. Citiram jednu gospođu, akademskog građanina-sociologinju koja je povodom takvog istupanja svoga kolege «ljubavologa» izjavila sljedeće «ovakvo elitističko generaliziranje rezultat je dubljeg moralnog sljepila koje se često nalazi unutar naizgled moralno progresivnog i politički korektnog govora, a koji zapravo u sebi sadrži čvrsto ukorijenjene predrasude prema Drugima i omogućuje njegovo perpetuiranje». I za kraj, jednostavno rečeno tko nam radi i kakvu tzv. Reformu obrazovanja uistinu trebamo.

Zagreb, 4.listopada 2017.

Rozalija Bartolić, predsjednica